

[Statsministeren.]

med den midlertidige momsnedsettelse, frigivelsen af den bundne opsparing, de øgede statsbevillinger til boligvedligeholdelse, de beskæftigelsesfremmende arbejder samt med den større investeringsaktivitet i den offentlige sektor. Virkningen af disse foranstaltninger vil komme hurtigt og vil gøre sig gældende med fuld styrke i vinterhalvåret. Aftalen med kommunerne indebærer en betydelig likviditetslettelse for kommunerne og vil bl. a. medføre, at det kommunale beskatningsniveau stort set kan fastholdes på 1975-niveauet. Sammenholdt med lempelserne af statsskatten skulle dette muligvis gøre, at forbrugsefterspørgslen igennem hele 1976 skulle kunne virke stimulerende på produktion og beskæftigelse.

I den anden fase, som stort set dækker finansåret 1976-77, vil derudover virkningerne af de omfattende midlertidige tilskud og lettelser til erhvervsinvesteringer gøre sig gældende. Sammen med de før sommerferien gennemførte foranstaltninger for erhvervslivet er der grund til at tro, at dette vil bidrage til en mærkbar bedring af investeringsklimaet. I samme retning vil det lavere renteniveau og forhøjelsen af udlånsloftet virke. Den lempeligere kreditpolitik og de bedre realkreditvilkår vil også stimulere boligbyggeriet.

Trods denne indsats er det imidlertid realistisk at regne med, at vi endnu et stykke tid vil have en betydelig — om end faldende — ledighed, fordi den økonomiske aktivitet i andre lande endnu et stykke tid ind i 1976 vil ligge på et lavt niveau.

Efterhånden vil virkningerne af en bedre eksportkonjunktur gøre sig gældende. Udsigten til, at disse muligheder kan udnyttes, er blevet væsentligt forbedret gennem forårets indkomspolitik og yderligere styrket gennem fempartiforligets aftale om fastholdelse af konkurrenceevnen.

Den tredje fase bygger på, at udlands-

konjunktoren til den tid har vundet så meget i styrke, at konjunkturopgangen også her i landet kan fortsætte ved egen kraft. Erhvervenes stilling er gennem 1976 blevet udbygget ved lettelser for nye investeringer og af en rolig pris- og omkostningsudvikling. Det giver forhåbninger om, at der kan opnås en mere tilfredsstillende beskæftigelsesgrad. I denne situation må vi undgå, at en brat opbremsning bliver nødvendig.

Det forudsætter, at der sikres en jævn udvikling i efterspørgslen, så vi ikke belaster betalingsbalancen.

Inden vi er nået så langt, er der sket en gradvis nedtrapning af de konjunkturstimulerende indgreb. Derudover må der fremdrages tre vigtige områder, hvor vi i hvert fald må forberede os på at sætte ind for at sikre en rolig udvikling.

For det første: i indeværende finansår og sandsynligvis også i det næste får vi et underskud på statsbudgettet, der overstiger 10 mia kr. Når konjunkturerne bedres, vil underskuddet atter falde, men i hvert fald i tiden indtil da vil der ske en betydelig vækst i statsgælden. I en situation med stor ledighed er det både forsvarligt og rigtigt at arbejde med et betydeligt underskud på statsbudgettet, og vi ser da også, at alle andre industrilande følger samme linje. Men det er naturligvis ikke ligegyldigt, hvorledes dette budgetunderskud finansieres.

Derfor indgår det også i aftalen mellem forligets partier, at underskuddet på statsbudgettet skal finansieres på en sådan måde, at det hverken nu eller senere hæmmer Nationalbankens muligheder for en hurtig og smidig tilpasning af kreditpolitikken. Regeringen og Nationalbanken vil søge denne finansiering tilrettelagt, så der som hidtil sigtes mod en rimelig balance mellem kreditpolitikens virkninger på den økonomiske aktivitet og på kapitalbevægelserne til og fra udlandet.

For det andet skal vi være opmærksomme